

344. Stânca vieții

Thomas Hastings

Stân - ca vie - ții, Tu, I - sus, ce prin har mi Te'ai des - chis, La - să
 Câ - te fap - te am lu - crat le - gea Ta le'a ju - de - cat, Ori - și-
 Sunt sâr - man și sunt da - tor, fii al meu Iz - bă - vi - tor. Gol sunt,
 Iar când lup - ta ia sfâr - șit, o - chii mei când se în - chid, Când voi

sân - ge - le'Ți di - vin să mă spe - le pe de - plin; Doar spre
 - cât eu m'aș lup - ta, râu de la - crimi de'aș văr - sa, De pă-
 Doam - ne'm - bra - că - mă, slab, dar Tu a - ju - tă - mă! Re - cu-
 sta 'na - in - tea Ta, glas din cer când m'a che - ma, Eu Te

Ti - ne eu pri - vesc, mân - tu - i - re să pri - mesc.
 - cat nu m'ar spă - la nu - mai sfân - tă mi - la Ta.
 - nosc că's vi - no - vat; Tu mă spa - lă de pă - cat!
 rog, o, Stân - ca mea, mă as - cun - de'n um - bra Ta!